

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Innocecius episcopus seruus seruorum Dei, Venerabilibus fratribus archiepiscopo Moguntino, & episcopo Cameracensi, & dilecto filio Scholastico sancti Georeonis, Salutem & apostolicam benedictionem. Vt Adolphus Coloniensis archiepiscopus incidat in foueam quam pararat, & intret impius gladius in cor eius, pertinax ipsius inobedientia, periurium iteratum, & proditio vulgata deponant. Ipse enim nec Deum timens, nec reueritus hominem, nec Coloniensis ecclesie dignitatem attendens, in offensam Dei, ecclesie Romanae contemptum, & sue sedis dispendium, a se iugum obedientie excussit, iuramentum semel ac iterum prestitum violauit, & eum prodidit quem crearat. Sane cum olim charissimum in Christo filium nostrum illustrem Ottonem, in Romanum Imperatorem electum, coronasset in regem, & fidelitatis ei prestitisset iuramentum, apud nos multipliciter institit, ut eidem regi fauorem apostolicum impenderet, ratum, quod ipse fecerat, haberemus. Cumq; multiplicatis intercessionibus obtinuisset a nobis, ut in honorem ipsius ecclesie Coloniensis, regis deferremus honori, cepit in eiusdem deuotione tepescere, ac manum suam ab aratro retrahens, occasiones friuolas inuenire a nobis, ne quod plantarat, irrigaret, quatenus cito auferretur planta eius, cum sollicitudinem subtraheret manus plantatoris. Verum quia neque qui plantat, neque qui rigat, est aliquid, sed qui incrementum dat Deus, inualuit nihilominus per gratiam nouus palmet: & cum extenderet iam ramos suos, & pullularet, vidit plantator inuidus, & inuidit, & non potuit diutius occultare virum suum: quia nequam mentem iniqua operatio reuelauit, & arbor agnita est in fructu. Comonitus igitur & conueniens

uentus iterum præstitit iuramentum, quod eundem regem nunquam defereret, nec in partem alteram declinaret: sed iuramentum stabilire non potuit mentem illam, quæ innata leuitatis vitio fluctuabat. Nos autem sicut non de facili crederemus, quod vir præditus tanta dignitate sic esset aduersarius sibi ipsi, ut quod fecerat, intenderet annullare: nè quid tamen nostræ deesset sollicitudinis, ad constantiam eum excitare volentes, & monitis, & minis institimus apud ipsum, & sub quanta potuimus ei districtione præcepimus, ut eidem regi assisteret, & ad promotionem eius efficaciter adspiraret, cauens sollicitè, nè maledictionem pro benedictione acciperet, si illuisse nobis tam turpiter probaretur. Ipse verò nõ attendens, quod sicut obedientia victimis antefertur, sic inobedientia idololatriæ comparatur, lora derumpens, in vitium inobedientiæ incidit, & contra præceptum nostrum & proprium iuramentum, corruptus pecunia sicut fertur, dominum suum temerarius prodidit: & conuersus in arcum peruersum, nobili viro Philippo duci Sueniæ contra eum impudenter adhæsit. Et nè quid eius presumptioni deesset, & nè culpa eius aliquo velamine posset palliari, nupèr Aquisgrani, vbi præfatū regē antea solenniter coronauerat, memoratum ducem publicè coronauit: quanuis excommunicationis sententiā incurrisset, quam in ecclesia Colonienfi coram multitudine copiosa, ipso præsentē, ac gerente stolam sacerdotalem in collo, & candelam in manu accensam teneret frater noster G. Rhemensis archiepiscopus, nunc episcopus Prænestinus Ap. Se. legatus promulgauit in eos, qui à præfato rege discederent, & parti alteri adhererent. Vi igitur Colonienfes, qui noluerunt in malo caput languidū imitari, sed in eiusdē regis fidelitate perstiterunt firmissi-

& persistunt, expugnato fermento veteri, quod voluit
 tantam massam corrumpere, sint noua conspersio, sicut
 sunt azymi, nihil corruptionis habentes: Cum iuxta ca-
 nonicas sanctiones, accusatione non egeant manifesta:
 vnde nos eius exēplo, qui absens corpore, praesens autem
 spiritu, Corinthium damnarat absentem, potuissimus in
 eum sententiam promulgare: ad maiorem tamē caute-
 lam, consilio fratrum nostrorum, & tam episcoporum, quam
 praelatorum plurium, discretionis vestrae per apostolica scri-
 pta mandamus, districtē precipientes, quatenus cum apud
 vos sint ista luce clariū manifesta, dictum archiepis-
 copum pulsatis campanis, & accensis candelis, singulis Do-
 minicis diebus & festiuis excommunicatum publicē nun-
 cietis, & faciatis per omnes ecclesias Colonienses, & vi-
 cinas dioeceses, sub solennitate simili nunciari: Suffra-
 ganeos, & omnes vasallos Coloniensis ecclesiae, tam cle-
 ricos, quam laicos, absolutos ab eius obedientia nuncian-
 tes. Quia vero si tantum scelus maneret inultum, quis
 decetero posset impunē inobedientiae vitium, peritū crimi-
 men, ac proditoris facinus perpetrare: sub eadē distri-
 ctione vobis precipimus, quatenus cum hac nulla possint
 apud vos tergiuersatione celari, vos eū auctoritate no-
 stra suffulti à pontificali officio sublatū, cuiuslibet con-
 tradictionis aut appellationis obstaculo remoto, depona-
 tis: nisi forsitan infra mensem post factam à vobis denun-
 ciationem, ad sedem Apostolicam accesserit iudicandus:
 his ad quos electionis ius noueritis pertinere, Apostolica
 auctoritate iniungentes, vt personā idoneam, quae tam
 congruat oneri & honori, sibi eligant in pastorem: Quod
 si electionem contigerit aliqua fortē, quod absit, con-
 tritione differri, nē bona Coloniensis ecclesiae possint im-
 rim deperire, alicui personae honestae ac prouidae, & poti-
 ti, committatis administrationē illius. Quia verò illius

elestiatō amplius zelamus honorē, quāto clerū & populū eius deuotiores & firmiores sumus experti, nē vnitatē eius aliqua scissura corrumpat, si forsā hi ad quos electio spectat, nō potuerint cōuenire, precipiatis eis dē, vt in aliquos viros idoneos cōferant vota sua, ad sedem apostolicam accedentes, cum consilio nostro, qui ad eorum concordiam faciente Domino dabimus operā efficacem, vt personam idoneam sibi eligant in prælaturam.

CAPVT XXV.

Hanc inserendā putauī decretalē epistolam, quia plena est rebus gerendis tum, nunc gestis. Taliter, vt meruit, de sua dignitate Adolphus est eiectus, & Bruno Bunnensis prapositus in eius est locū surrogatus: qui à domino apostolico archiepiscopatus insignia suscipiens, & cū Ottone quæ pacis sunt sentiens, in ciuitate q̄dem subditis suis præerat. Adolphus aut vir nobilis magni generis, quæ foris fuere, tenuit occupata. Erant qui postea pertentârūt animū summi pontificis, vt ad Adolphū denud inclinaret, sed non p̄ualuerunt: Decreta ille sua cōseruabat, scribens Ottoni regi in hæc verba: Innocentius episcopus seruus seruorū Dei, charissimo in Christo filio illustri regi Ottoni, in Romanū Imperatorē electo, Salutē & apostolicā benedictionē. Syncera intentionis affectū, quem circa promotionē regiā habuimus hætenus & habemus, explicare nos literis nō oportet, cū plenius hunc exponat affectus, & fidelius interpretentur mentem nostram opera q̄ scripturæ. Sanè præter opinionem plurium & multorū consilia, suscepimus ab initio causam tuam, de cuius promotione omnes penè penitus desperabant, & studuimus efficaciter promoueri, nec te in articulo illo reliquimus, quo per obitū inclytæ recordationis Richardi regis Anglorū auunculi tui videbaris

Kk 4 ab